

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Punerii Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Fiilor, fiilor, însemnăm în cartea Mea cea de azi, cartea pe care o scriu pe pământ în vremea aceasta prin voi, care-Mi primiți venirea și cuvântul ei, însemnăm această zi de aducere-aminte a zilei când am așezat în cetatea Mea de azi cu voi piatra cea dintâi, piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, ca apoi să zidim deasupra ei pietricica cea albă, chivotul, fiilor, simbolul inimii Mele, din care dragostea Mea curge cuvânt peste pământ și îl adapă cu glasul iubirii Mele pentru om ca să-i ies în cale și să-i grăiesc și să-l îmbiu să Mă audă, să Mă primească, să Mă creadă și să Mă cunoască și să-Mi urmeze apoi, așa cum am pus Eu, Domnul, învățătură scrisă pentru om să Mă iubească întreg, și să lupte pentru aceasta împotriva sa însuși, ca nu cumva să cadă el din iubirea cea pentru Mine în iubirea cea pentru el și să-l pierd și să-l tot pierd pe om ca și pe cel de la început, care a pierdut fericirea cea din rai în schimbul iubirii de sine, dar Eu lucrez de atunci mereu ca să-l ajut pe om să vadă cât pierde el, cât se pierde neascultând de poruncile vieții, de Cel ce l-a iubit la început cu mare iubire, chiar dacă el s-a depărtat de iubirea Mea cea pentru el, o, și de atunci îl aștept, îl strig, lucrez mult și mereu să-Mi vindec rana făcută de om, să-Mi capăt înapoi mângâierea, că pentru mângâierea Mea l-am zidit pe om, ca să Mă mângâi cu el l-am zidit.

O, fiilor, am început cu voi lucrul Meu cel de la sfârșit de timp pentru zidirea din nou a omului. Lucrul Meu cu voi minunează și uimește puterile cerești, și cutremură pe satana și pe toți îngerii lui, căci Eu, Domnul, lucrez cu voi înnoirea, nașterea din nou a lumii, împliniri mari, cu mare taină lucrare, ca apoi să le descopăr și să se vadă truda Mea și să-Mi împlinesc Scripturile lucrului Meu cel de la sfârșit de timp, cer nou și pământ nou, că este scris să săvârșesc această lucrare și s-o dau celor ce M-au iubit și Mi-au urmat pe pământ răbdând fără de sfârșit, în timp ce toți ceilalți oameni trăgeau spre satana cu viața lor, dar o rămășiță era mereu de partea Mea și ducea prin vreme voia Mea cu omul și păstra cărarea spre Dumnezeu a omului, ca să poată fi judecat tot omul după faptele sale, fiilor.

O, câtă răcoare aduce arsurii Duhului Meu grăirea Mea cu voi, cât alin suspinului Meu lung de șapte mii de ani după om, măi fiilor! Am așezat cu voi în anul 1991 după Hristos începutul ieșirii Mele deasupra cu taina cuvântului Meu care grăiește în România din anul 1955, și s-a făcut carte cuvântul Meu și am ridicat-o sus cu voi și am dat-o să fie cunoscută, fiilor. Mă aplec cu mulțumire că M-ați sprijinit, că Mi-ați stat înainte ca să Mă primiți și ca să-Mi împărțiți cuvântul și ca să-l tot așezați în carte când el vine ca râul pe pământ.

O, fiilor, v-am învrednicit pe voi să Mă primiți cu venirea Mea cea de azi, și din unii în alții, în toți acești ani până la voi, am avut ceva cules din cuvântul ieșit din gura Mea în mijlocul poporului care asculta când grăiam. Dar voi, cei de azi ai cărții cuvântului Meu, nu-Mi lăsați să se risipească nimic din râul Meu de cuvânt, căci v-am ales Eu ageri pentru păstrarea acestei bogății, pe care, iată, o facem cunoscută lumii că ea este, iar Eu Îmi fac lucrarea scrisă în Scripturi s-o împlinesc, să vin cuvânt pe pământ, să vin cu sfinții, nu singur, și să vin sub numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, să vin pe pământ cuvânt, fiilor.

O, am rămas cu voi, iar cei ce erau și ei la începutul Meu cel din anul 1991 aici, o, n-au mai rămas, nu M-au ascultat frumos și cu răbdare fără de capăt, n-au avut credincioșie sănătoasă, au fost nemulțumiți de Mine și de voi, au fost îndoielnici, s-au clătinat că așa au voit ei, și apoi s-au tras întru ale lor dorințe, s-au întors în lume și în ale lumii, fiilor, dar voi ați rămas ai Mei sub greul Meu, sub Duhul Meu ocrotitor peste voi, cu mâinile pe plug mereu pentru lucrul Meu cel de azi, și suspinul Meu îl împart cu voi, o, că nu le-a plăcut să plângă

cu Mine și celor care ne-au părăsit, că lor le-a plăcut să fie ei, iar Eu să nu Mă mai bag peste ei le-a plăcut. N-aș vrea să mai pomenesc iar și iar de nestatornicia arhiereului uns de Mine pentru vremea Mea cu voi atunci, și care este scris pe masa Sfintei Treimi martor din partea Mea al așezării și întăririi Sfintei Sfințelor Mele cu voi pe pământ, o, că și el a călcat apoi peste Dumnezeu ca și Adam în rai, pentru ca să nu-și piardă mărirea cea de la oameni, și a murit și el, ca și cei ce s-au ales pe ei înșiși în locul crucii cuvântului Meu cel de azi cu voi.

Omul este neam rău, fiilor, și nu spun mai mult, și așa au fost cei care au plecat de lângă noi de atunci și până azi. Cei rămași însă, aceia sunt neam mare, neamul Meu sfânt, și aceia rămân cu Mine, cu Împăratul și cu împărăția, fiilor, iar împărăția Mea este fără de sfârșit, și este numai ea, și este ea pentru cei ce lucrează la ea și pentru ea.

I-am spus omului în rai să facă și el ce face Dumnezeu, ce face Împăratul făpturii. I-am spus omului și i-am dat și l-am pus să lucreze, căci Dumnezeu lucrează, și trebuie și omul să lucreze, să facă și el ce face Dumnezeu, Făcătorul său, o, că nu se stă, ci se lucrează în cer tot timpul, și tot așa și pe pământ să fie, căci vai celor fără de lucru sfânt pe pământ! Mintea omului, când stă liberă de lucru sfânt, cade în rele, alunecă spre păcat ca și Adam în rai, dar lucrul cel cu lepădare de sine îl ridică deasupra sa pe cel ce iubește să lucreze, să se aplece spre iubirea de Dumnezeu și de semeni și să lucreze pentru semeni ca pentru Dumnezeu, și să stea în pocăință pentru el însuși mereu, mereu, ca nu cumva, fără de pocăință stând, să cadă în rele omul, să cadă spre păcat.

Fiilor, fiilor, cel ce nu lucrează pe pământ pentru Dumnezeu Făcătorul, acela cade. Dar Eu, Domnul, v-am învățat pe voi și am spus prin voi la toți: Lăudați pe Domnul ca să nu cădeți în nepăsare de Dumnezeu ca îngerii care au căzut! O, lăudați pe Domnul în toată clipa, fiilor, ca să nu vă aplecați minții voastre sau minții omenești! Îngerii se tem să nu cadă din cer ca și cei ce n-au vegheat la datorie frați ai lor și au căzut, și de aceea laudă pe Domnul neîncetat și lucrează pentru Domnul toți îngerii Lui.

Iar voi învățați să știți ce înseamnă ziua Domnului, și statul întru Domnul mereu, fiilor, că iată, vă învăț pe voi ca să se găsească la voi cuvântul învățaturii Mele pentru om, fiilor.

O, învățați să știți ce înseamnă ziua Domnului, măi creștinilor, măi! Ea îi adună pe frați ca să-L laude pe Domnul împreună, toți întru Hristos și pentru Hristos, și vai celor ce pierd această datorie, dându-se spre alte obiceiuri!

O, fiilor, toată suflarea necuvântătoare de pe pământ, din ape, din adânc, din văzduh, de peste tot, toată suflarea, toată știe că e duminică și când duminica e ziua Domnului, și toate aduc Domnului slavă cât omul nu știe aceasta, taina zilei Domnului așa cum o știu necuvântătoarele toate. Aritmetica, această taină și lucrare mare, o știu mai bine decât omul necuvântătoarele, fiilor, și o urmează întocmai când toate ale Domnului le socotesc ele, dar să credeți ce vă spun, fiilor.

O, fii creștini, nu fiți reci cu inima față de cele așezate de Domnul să fie și să se lucreze, fiilor! Duhul și dorul cel pentru laudă Domnului și pentru rugăciune adusă Lui, petrecearea cu Domnul și cu sfinții Lui, toate să vă fie rodul vostru bogat, strânsura voastră multă și cât mai multă înaintea Mea, și fără știrbire ea, fiilor. O, ce poate fi această strânsură altceva decât pocăința de toată clipa și rugăciunea de toată clipa și slava și lauda de toată clipa ce le aduceți spre Domnul, și zilele Domnului, fiilor? O, rugăciunea voastră câtă I-o aduceți Domnului, câtă vă strângeți, atâta aveți agonisită, dar dacă ea vă este rece și fără de putere și fără de flacăra, o, nu uitați ce este scris de cei căldicei, de cei nici reci nici fierbinți, că aceia nu vor fi cu Dumnezeu, nu vor avea strânsură la care să tragă și să-i moștenească roadele, măi fiilor.

Voi, cei care stați înaintea poporului creștin din partea Mea, o, fiilor, cercetați puterea și duhul rugăciunii celor ce vor cu Dumnezeu, celor ce dau să vină spre poarta milei, căci cheia este duhul rugăciunii neîncetate și cu putere de credință în ea, ea deschide, ea este în-

inte strigătoare, ea vă iese înaintea cu cei cu care ați vorbit în rugăciunile voastre, aduse cu sfiială spre cer, fiilor.

Duhul pocăinței, o, fiilor, iată și această lucrare trebuie s-o înțelegeți bine și s-o știți cum lucrează ea și cum îl poate așeza pe creștin înaintea Mea. Așadar, fiecare să învețe pe dinafară să-și spună sieși așa: „*Toate cu câte L-am îndurerat pe Domnul Dumnezeuul meu și locul Lui din mine, statul Lui în mine și în lucrarea mea, în vorbirea mea, în gândirea mea, în vederea și auzul meu, în umblatul meu, în toate simțurile sufletului și ale trupului meu, toate dor în mine, toate lovesc Iubirea, pe Domnul*”.

Iată lucrarea pocăinței, a părerii de rău, grija de a nu-L îndurera pe Dumnezeu și locul Lui din tine, creștine, nedespărțirea ta de Dumnezeu prin pocăință, grija de a nu-L durea pe Domnul de la tine prin ceea ce faci și ești.

O, și pentru cei ce au părăsit mersul lor cu Mine, și lor le dau un leac, o iertare, dacă o vor, dacă vor asculta, că iată pentru ei învățatură de la Mine:

O, creștine slab cu iubirea și cu răbdarea pentru viața ta cu Domnul, o, fiule, să nu vorbești de rău cărarea Mea cât ai umblat cu Mine pe ea și locul în care ai stat și pe cei cu care ai petrecut, că nu numai că e păcat, dar e și rușine pentru tine, și faci neîncredere în tine celor cu care vei viețui, și care vor afla într-o zi de Mine și de tine, și la care ai da acum să găriești de rău locul în care ai stat și slava lui, peste care dai să calci vorbind de rău cu gând să nu-ți însușești vreo vină pentru clătinarea ta, pentru căderea ta din brațul lui Dumnezeu, o, că te va ajunge pedeapsa pentru păcatul nerecunoștinței și te vei vedea pe tine josnic și păcătos mai rău decât toți păcătoșii, căci dacă omul nu se simte nevrednic mereu pentru Dumnezeu și pentru oameni, va fi să vadă el însuși mai târziu că a fost nevrednic pentru mărirea de sine, care l-a căzut și l-a pedepsit apoi ca pe un nevrednic.

O, ascultă-L pe Domnul pentru pocăință, tu, cel ce ai slăbit, iar umilința ta va lucra pentru tine, pentru pocăința ta apoi, și care îți poate aduce mult bine, iertare și alin.

O, fiilor, în ziua aceasta de aducere-aminte a începutului ieșirii Mele cu taina cuvântului Meu peste pământ, v-am așezat pe voi întru învățatura Mea cea plină de folos Mie cu voi și vouă cu Mine, căci venirea Mea cuvânt pe pământ este cu voi mai întâi, și apoi de la voi până la margini, fiilor. Eu sunt Cel ce vă fac vrednici de lucrarea Mea cu voi, iar voi fiți în duhul pocăinței mereu, fiilor, și nimeni să nu uite că drumul spre pocăință este umilința inimii, frumusețea fiilor lui Dumnezeu, a celor blânzi și smeriți cu inima ca și Dumnezeu.

O, nu uitați, Eu am grijă de voi în tot și în toate, nu uitați, nu uitați, o, fiilor, că de aceea am grijă mult și mereu de voi, ca să vă ajut să nu uitați, și ca să fiți recunoscători și să lucrați pentru venirea Mea, și dorirea voastră să fie ea, că Eu cu dor vin și de dor vin, de dor, o, de dor vin, fiilor! Amin, amin, amin.

09/22-07-2020